

ตำราทำนายโบราณ จากตำมกีร์ฉบับวังสุทร ภาษาเขมร

อาจารย์ทองเหลือง บุณพรัตน์
ภัทธการโบราณ / ภูมิปัญญาท้องถิ่น
บ้านดง อ.เสิง อ.สุรินทร์

๑. ทัง ซ็อก ปิณ บอแม็ย แค พ็อด รบ็อด
เน็ว กน็อง กำน็อด ปเร็ยฮ วัชชา
ชนา ซลือว ตแร็ย ซัก นักซัตรา
ชาต ชนา ปิร เป็อัน บุน รวย ปลาย
๒. นัง ทแลง ปี เจ็อ็ด เร็ยจ บุนเร็ย
กน็อง แพน แดน แด็ย นกาว อาย
กอ เกิด อัด ชรัน จัน เต็ยง ลาย
กแลง กลาย เต็ยง กรบ ซ็อบ ซัง กแด็ย
๓. ตั้ง แด เน็ยะ ชงาย กิ โจล มอก(โม)
เน็วีกน็อง กุก ตลวก เร็ยจ บุนเร็ย
กอ เกิด เจ็ย เฮด เพด แพน แด็ย
เต็ยง มน็ือ ปรีอจ ชแร็ย ปแร จินดา
๔. แบ แบก บ็ือบ บ็อง แบ บุนราน
กรบ ปราน ปุม เม็ยน ตาม ตำรา
ซัง ตแรก คอย ตเร็อ็บ กรบ รูปา
ปุม เม็ยน เน็ยะ นา ตาม ชันดับ
๕. เต็ยง นิช แฮด แด เพด เซมา
ปเร็ยฮ ปุด ชาต ชนา ปแร กระลับ
บันดาล กน็อง เจ็ดี จังดี อับ
ยิวก ค็ือฮ เจ็ย เก็อ็บ กระลับ ปแร
๖. เน็ยะ ปราจ ปรับ เด็ว คเลา มิน ตาม
มิน คอย ตา นิม ตำนวง คเมร
จเจ็ดี เจ็ดี แอง อาง ปูแก
คเบ็ดี แด เม็ยน กิ มอก เน็ว ทเม็ย
๑. วันศุกร์ ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐
ยังอยู่ในช่วงเช้าพรรษา
ปีฉลูตรัสกัก เป็นปีนักขัต
พุทธศักราช ๒๔๐๐ ช่วงท้าย (๒๔๕๐ กว่า)
๒. จะบรรยายเหตุการณ์บ้านเมือง
ที่เกิดในแผ่นดินนี้ เมืองนี้
ซึ่งเป็นที่อัศจรรย์แก่ชนทั้งหลาย
ได้เปลี่ยนแปลงไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง
๓. ตั้งแต่คนจากแดนไกลเขาเข้ามา
ยังแผ่นดินป่า “นคร โคก ตลวก”
เป็นเหตุการณ์ให้เกิดอาเพศในแผ่นดิน
ทั้งชายทั้งหญิงใจแปรเปลี่ยน
๔. ได้ตั้งขนบธรรมเนียมที่มีมาแต่โบราณ
ทุกคนไม่ได้ประพฤติตามแบบแผน
พากันชื่นชมด้วยทรัพย์ทุกรูปทุกนาม
ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเชื่อฟังเลย
๕. ทั้งนี้เหตุอาเพศเกิดมาจากทางบ้านเมือง
ทั้งนี้พระพุทธศาสนาที่แปรเปลี่ยน
บันดาลให้จิตใจมืดมัว
เอาผิดเป็นถูกแปรเปลี่ยนไปหมด
๖. นักปราชญ์บอกสอน คนโง่เขลาไม่ทำตาม
ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมประเพณีเขมร
เอาแต่ใจตัว อวดอ้างว่าตัวเก่ง
เพียงแค่มีมาอาศัยใหม่

๗. อุด-อาจ คลุน แอง เมียน เมียส ปรัก
เมียน บือน เมียน ชัก เจีย มนดเรีย
เอีย เกิด ทม เจ็ด ทม ชำเดีย
อ้อด แบีย อ้อด เบอ นิง คนนะเนีย

๘. ต้าเก็ง คลุน แอง ออย กี คลาจ
เปียก กอง บัง กัจ เตียัง ริกเปีย
มิน กอด มิน คลาจ จัซ พรัดเตีย
อาจ เมียน ตเจื้อบ เจีย ดี บัง

๙. คลัส อาจ คลุน แอง เมียน จำเนือ
ปราชญา ไว แจ็ช จักจิง
จแซก ยัวก ขเนียช ชลิวช ตตั้ง
มิน เมียน จำบิง กัด ค้อช ตรือว

๑๐. เมียน ตเจื้อบ เกื้อบ เจ็ด ขบือด ทวือ บือน
พลัง เพลิน พลึง กุน แม กุน อ้อว
กิด ตเต ทวือ ชนร นิง ลัวก ชรือว
แอ พลือว เตวี ชูร มิน กิด ช้อช

๑๑. นิส เอีย เจีย กัม อุก ช้อล
ม็อก พตือล ออย คเมียน บือน เลิง ช้อช
เบอ คาง ซี เพอะ นิก เตียัง อ้อช
นุช ตีบ ชรูล ชรือช กิด เจือล ทง

๑๒. คลัส เมียน บือน ชัก เมิล เจียย ช้อง
ปรีวช ชาง เจีย อ้อง แอง ทเก็ง ไกร
ชำเปียช ปรียช ช้อง กแรง ทอก ได
ชเม็ง ชไม วิชัย โดจ กราว ชาน

๑๓. เมียน บือน บือน เน็ง ปริง กระเอ็ด
จำกอง ชดุย วเท็ด ตีช อากาช
จ้อง ทม ตเต คลุน คเมียน กิด คมาช
จอง ช้อง บ้อง ชาส ทโล อุดม

๑๔. รุน กาล ตรือว การ เติร โจล เวือด
เปียะ มุก บัง ชัด ทวือ รม ตม
โจล กน็อง อาราม คเมียน อารม
อาจ คลุน เจีย ทม ปุน นือช แอง

๑๕. เนียะ เอีย นิส เอีย เฮา โลโพ
โทโซ โมโฮ เนือม วัง รัง
บ้อง เว เนือม เจ็ด อ้อด กิด กแรง
นุช เฮา วัง เวก กน็อง ชาด ชนา

๗. อวดอ้างว่าตนมีเงินทอง
มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่เป็นจรัมนดรี
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ใจใหญ่ พุดใหญ่
ทำสิ่งไม่สมควรเหลือ คณานับ

๘. ยกตนเองยิ่งใหญ่ให้คนกลัว
พุดกลับกลอกไร้สัจจะอยู่เสมอ
ไม่ยำเกรงผู้หลักผู้ใหญ่อำมาตย์มนตรี
อ้างว่าตนมีทรัพย์(มาก) เป็นที่พึง

๙. บ้างอ้างว่าตนมีความรู้สูง
มีความคิดหลักแหลม เป็นคนดีอรัน
ดันทุรังเอาแต่ชนะโต้เถียงไม่เอาเหตุผล
ไม่มีคิดวิเคราะห์สิ่งใดผิดสิ่งใดถูก

๑๐. มีทรัพย์มาก สาบานไม่ทำบุญ
เพลิศเพลินจนลืมนุญของคุณแม่คุณพ่อ
คิดแต่ทำนาและค้าข้าว
หนทางจะไปสวรรค์ไม่คิดแม้แต่บุญนิต

๑๑. นี่แหละเป็นอกุศลกรรม
ทำให้ไม่มีกุศลบุญเกิดขึ้น
หากเรื่องกินเรื่องคืมนั้นยกให้
ชอบอกชอบใจหาเรื่องกินทุกวัน

๑๒. บางคนมียศศักดิ์ถูกสงฆ์
โดยคิดว่าตนเองนั้นยิ่งใหญ่
ไหว้พระสงฆ์ที่ก็คิดว่าไม่สมควร
ลืมนลืมนตัวดังคนไม่มีศาสนา

๑๓. มีบุญ มีศแต่เน้นทำเป็นยึด
ทำยังกับตัวเองใหญ่คับฟ้า
อยากยิ่งใหญ่อย่างไรวางอายุ
ทั้งสงฆ์ทั้งศาสนาที่มีคุณอันยิ่งใหญ่

๑๔. เวลายามใดจำเป็นต้องเข้าวัด
ใส่หมวกกางร่มทำเป็นคนสำคัญ
เข้าไปในอารามทำเป็นไม่มีอารมณ
อ้างตนเป็นใหญ่โตไปเช่นนั้นเอง

๑๕. เออเอ๋ย นี่แหละเรียกว่าความโลภ
โทโส โมโห ทำให้หลง
ชักนำไปทางผิด ทำให้ใจมียาเกรง
ที่เรียกว่าหลงในพระศาสนา

๑๖. มนีส โลก แลลือว กราว กรอม กริต
เกิด เมียน ทรุช เจ็ด แบย ประการ
เจ็ด มุย มิน คลาจ กรู อาจารย์
เจ็ด มุย ขอด นา มิน คลาจ จ้อ

๑๗. เจ็ด มุย มิน คลาจ แม อ้อว แอ
อ้อด กอด อ้อด กแรง แรง กระลือ
ตระลือบ ตระแลง กรบ ซ้อบ ซาย
เรื่อล รูป เรื่อล เรือย ชิง วง รัง

๑๘. วิล วีล กนึ่ง เจ็ด กิด วี วอร
ปรือว เพด นกวร เกิด แอต ปริง
ตีบ เมียน อะกุซ้อล โดจ จเนือ แอ
กลาย กแลง วง รัง วร จินดา

๑๙. นือเฮา ปแระ เรือจ ปแระ ชักราด
เชือขอด มิน คลาจ กรู อาจารย์
แอ โกน มิน คลาจ เนือะ มี บา
วี แอ พรีเยย มิน คลาจ ปแต่ย

๒๐. ก้อง แกบ มิน จ้อง คลาจ ปิวอ แวก
ขัด กแอก จ้อง จิวล นิง ต่ำเรย
เดิม เจก ปรี้อง จิวล นิง กระแบย
จี ตเรย จ้อง จิวล นิง กระแบย

๒๑. แอต เพด เตือย นือ เกิด เมียน มอก
เนือม ออย จ้วน ยวก เจีย เกะ ระะ ยา
เจิง จอล ชันดับ จับ มาตรา
ตีบ ลูก ลูปมา โดจ จเนือ เนย

๒๒. กู ชร็อก เดวี โจล แอ โฟง ขวา
แอ ชมา บ้อง ปเตียช เดวี ปิง ปรีย
มัชชา จอง เบิง เดวี ปิง จรีย
กระแบย จอล ตริญ ชะลัญ ตแรง

๒๓. ยวก เจีย ฟ่านัก ไน อาตมา
พลึง แชือ กาล นา ตีบ ขว้อ ชแวง
พลึง ขาบ รูล เรือล ค้อล คลุน แอ
ตีบ จอล ปิง ตแรง มอก รวัก ตริญ

๒๔. เรือจ อ้อง เอือ บ้อง จอล ชำบ็อก
เอือ เดวี ยวก ก้อก เจีย ชำลัญ
ค้อล เมียน ปเรียน ปเรย โม ประบัญญัติ
ก้อก ขอ ซะ ชรัญ เอือ จอล อ้อง

๑๖. มนุษย์โลกทุกวันนี้ต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น
มีความชั่วช้าในใจ ๓ประการ
ใจหนึ่งไม่กลัวเกรงครูบาอาจารย์
อีกใจหนึ่งไม่กลัวเกรงคนเฒ่าคนแก่

๑๗. ใจหนึ่งไม่กลัวพ่อแม่ตนเอง
ไม่มีความยำเกรง คือตั้ง
ตระหลบตระแลงทุกรูปแบบ
ทุกผู้ทุกนามต่างหลงผิดไปหมด

๑๘. จิตใจสับสนวุ่นวายไปหมด
เหตุเพราะเกิดอาเพศในแผ่นดิน
จึงเกิดเรื่องราวอุกศลเช่นนี้
ทำให้จิตใจที่บริสุทธิ์ต้องแปรเปลี่ยน

๑๙. นี่เรียกว่าเปลี่ยนไปทั้งราชย์และศักราช
ศิษย์แท้ๆไม่ยำเกรงครูบาอาจารย์
ลูกๆไม่ยำเกรงบิดามารดา
ส่วนภรรยาก็ไม่ยำเกรงสามี

๒๐. กบไม่กลัวงูเห่า
อีกอยากต่อสู้กับช้าง
ต้นกล้วยเตรียมตัวจะชนกับควาย
แม้ปลาก็อยากชนกับงูเห่า

๒๑. เหตุอาเพศเช่นนี้ที่เกิดขึ้น
มีผลทำให้บุคคลทั่วไปมีพฤติกรรมต่างๆ
เช่นละทิ้งประเพณีที่มีมาแต่เก่าก่อน
ดังเช่นคำเปรียบเทียบดังนี้

๒๒. วัวบ้านเข้าไปอยู่ในฝูงลิง
แมวทั้งบ้านไปพึ่งป่า
ปลาทั้งลำน้ำไปพึ่งผิงต้นไทร
ควายละทิ้งทุ่งหญ้าไปรักกอดต้นอ้อ

๒๓. เขา(ไม่อ้อ)เป็นที่พำนักพักพิง
ไฟไหม้คราวใดจึงตื่นรนแสวงหา
เปลวไฟพัดกระพือลามเลียถึงตัว
จึงละทิ้งป่าอ้อมาหาทุ่งหญ้าต้นเตี้ยๆ

๒๔. พญาหงส์บินหนีออกจากรัง
บินไปคบนกกระสาเป็นเพื่อนเกลอ
พอมินายพรานมาข่มขู่
นกกระสาสี่ขาเพื่อนเกลอบินหนีหงส์

๒๕. บแล็ส เอิร์ ซ็อม นิง อซาร ชุน
อัน ตราย โคจ คลุน วิเนยฮ บ้อง
ป ร็วฮ ปรีล กำนัด เจดี กัด จ้อง
ชบาย คีบ บ้อง ปี ซำบ็อก

๒๖. ล้าง ลุช เมียน เพีย โคจ จเนือ แอง
คิบ บาน เอิร์-ชวาง ร็วก ดี ซ็อก
รวก เตวี รวก มอก เมียน แด ตุก
ปรัวฮ บ้อง ซำ บ็อก ทาน อาตมา

๒๗. โฮ แน อ้อฮ จัวน เตยจิง ลาย เอย
เนยะ เอีย นิฮ เอีย เฮา อ้อบ ปมา(อุปมา)
อุปมาย ออย เต็ง แฮด กรบ คเนีย
การ ร้าง เวต คเนีย เจีย ปรา ก้อด

๒๘. ปรัวฮ จัวน เมียน เจดี เจีย วิปลาด
ซาง อูก ซ็อก กราฮ คอย ชันปี มีอด
ลูบ เค็ง วัง วัง เจีย แบบ บ๊อด
กำนัด อ้อด กแรง ทาน อเวจี

๒๙. คเมียน นิก รลิก ท้อล ทาน นาย
กิด แด สบาย เนวี โลเกีย
จ้อ บาน จ้อ เมียน อูฮ ปิก คเมีย
เมียน อเวีย อูต เน็ง-อ้อด คนะเนีย

๓๐. เมียน ูก อูต ปูแก เกฮับ
เมียน ตเรียม อูต เตจ้อบ ปะเวร เจีย
แจ็ส ูก อูต ูก อ้อด คนะเนีย
แจ็ส เปีย อูต เปีย อ้อด เบอ วแต่ย

๓๑. เมียน โจน อูต โจน โดย ตำนีร
เมียน กเลอ อูต กเลอ คอย เมด ตเรีย
เมียน แจ็ส อูอ ออย บาน ลเนีย
เมียน อเวีย อูต เน็ง ออย บาน กปวฮ

๓๒. เนยะ นา โคจ จเนือ นุฮ ลุก ทา
วัง ชุง มนุชชา มฮา ซอด ฮูฮ
เจ็จ ลุส อำนาจ คเลา จรุส จรุช
ปี ปรัวฮ มิน ตรือว กัน ลวง เลีย

๓๓. โฮ เนยะ จัวน เตยจิง ลาย รุญ ซอวาง เจดี
ซอวาง กาย ประ พรีต เตวี เนยะ เอย
คเบดี ปเรียฮ วาด ชนา จิต ค้อล เอีย
กุม ทวือ ค้อจ เตย ูก ออย ปเร็จ

๒๕. เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่มีประโยชน์อันใด
อันตรายเสียหายตัวเองพินาศสิ้น
เพราะตามใจอยากทำอะไรก็ทำ
อยู่ในวังสบายๆก็ทิ้งร้างไป

๒๖. เมื่อคราวมีภัยตั้งว่า
จึงโยยบินแสวงหาที่สงบสุข
หาไปหามามีแต่ทุกข์
เพราะทิ้งร้างร้างตั้งเดิมตน

๒๗. นี่แน่ มหาชนทั้งหลายเอ๋ย
นี่แหละเรียกคำอุปมาเปรียบเทียบ
เพื่อให้รู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นทุกคน
จะประสบกับภัยพิบัติน่าเวทนาแน่นอน

๒๘. เพราะประชาชนมีจิตใจแปรเปลี่ยน
ทำอกุศลกรรมหรือทำบาปหนา
โลก โกรธ หลง เป็นต้น
กระทำไปไม่เกรงกลัวนรกอเวจี

๒๙. ไม่มีความคิดนึกระลึกถึงสถานสวรรค์
คิดแต่สบายในโลกนี้
อยากมั่งอวยวามั่งเงินกันไป
มีอะไรอดสิ่งนั้นจนเหลือที่จะกล่าว

๓๐. มีว่าอดว่าว่ามีกำลังมากดียิ่ง
มีทรัพย์อวดทรัพย์ว่าเป็นของดี
รู้เขินรู้ว่าครูปวดคณิมือว่าเก่งเลิศ
รู้เล่นการพนันก็ยิ่งอวดแม้ไม่ควรจะพูด

๓๑. มีลูกอวดลูกตามเรื่องตามราว
มีเกลออวดเกลอเพราะความเป็นเพื่อน
มีม้าอวดม้าเพื่อให้เสียงลือ
มีอะไรอดสิ่งนั้นให้เป็นที่รู้จักโดยทั่ว

๓๒. ใครเป็นดังที่วามา พระท่านว่าไว้
เป็นมนุษย์ผู้มีมิต ใจดเชลาเป็นที่สุด
ลูกแก่อำนาจ ไร้เหตุผลคือตึง
ดำเนินชีวิตไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรม

๓๓. นี่แน่ ท่านทั้งหลายโปรดปรับปรุงจิต
ปรับปรุงกายเปลี่ยนความประพฤติเสีย
ด้วยว่าพระศาสนาเกือบจะถึงแล้ว
อย่าได้ทำเฉยเมย ควรที่จะใส่ใจ

๓๔. ทวี่อ บ้อน ทวี่อ เตียน กุม รีน คเลา
กุม กาง โคร คา ซอด ซับ เค็ง
ทวี่อ เจ็ด ออย ทงวัน ต้วน ตับ นิง
บาน เจีย ปิม นิง เตวี ทาน นาย

๓๕. ซัง กแค้ย นิธ กแรง อ้อฮ เนียะ พอง
ปุม เต็ง ตำนวง การ-ชาจาย
เนวีว อ้อฮ เก็ก การ พอง เตียง ลาย
โน นกวร อาย เก็ด กุน กแค้ย

๓๖. โคน มุย เจีย บโณน มุย เจีย บอง
เตีร ตรัง ตระของ ขาง บารเมี้ย
แอ อ้อฮ มฮา จ้วน เตียัง ปรีฮ ซแนย
บาน เต็ง วัก กแค้ย โน ซุคัง

๓๗. กู เลื่อน แอ โบร ทงวัน กัน ตก
เนียะ ตา มจ้อ ซร็อก ออบ โต ยม
กำปือ เลิง ปวง กำปูล พนม
กแอก ซอ วรรณ กนึ่ง กุม ตแรง

๓๘. ปู พรัก เรียบ กวล ปุม จัก รือ
ปวอ เวียก ตรำปือ ปด้า กันแลง
กระเบี้ย เลยะ คลุน สำรูก ซแนง
เรียว อ้อง เอีร วแวง กัก วำป็อก

๓๙. ประบิจ กราบ ปวง กรอม กงเกีย
กะแอก เปี่ยม พลล เรียะ กรบ ซร็อก
เนียะ พอง เคญ เอีย ปเร็ง รือ ตก
จำเนียร เตวี มุก ตับ เต็ง คลุน

๔๐. ขาว กเรื้อ กระเบ็ง ปเร็ง อัด กุน
ลุด เคญ แซซ ลุน ตับ ริวต ปุน
ก๊อก ซอ กอ เวง แอง อุด คลุน
ทาเต็ง จำนูน ตเรียว กนึ่ง คัก

๔๑. ก๊อก ซับ รวด วิ กันดาล ตรัย
ซราก ซรัญ ปุม เมียน พลิก
ซี ฮนาค กเกียต เจีย ปันลิก
จับ ตเรียว เรือล ปริก คเมียน เมตตา

๔๒. คลา เป็ รวด วิ กนึ่ง ชม ชาน
เลีก ปราน สำอาน จำ วาดชนา
ลุด ต้อล ปกวร เลื่อน บุน ตือ ซา
ตับ คลา เอีย ตรา ปี กนึ่ง ปเรียว

๓๔. ทำบุญทำทาน อย่าเรียนโจ
อย่าทะลุตุตัน โกรธอะไรง่าย
ทำใจให้หนักแน่น อ่อนโยน
ทำเช่นนี้จึงจะนำไปสู่แดนสวรรค์

๓๕. เรื่องราวเช่นนี้เกรงพวกท่านทั้งหลาย
จะไม่รู้เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น
รวมทั้งเหตุการณ์อื่นๆอีก
ในครนี้เมืองนี้มีลูกอ่อนหรือทารกเกิด

๓๖. ลูกคนหนึ่งเป็นน้อง อีกคนเป็นพี่
ต่างเดินสร้างบารมีกันทั้งคู่
โดยมหาชนทั้งหลายชายหญิง
ต่างรู้ซึ่งโดยทั่วกันในสันติสุขนั้น

๓๗. ผ้าผาเบรียง เสียงหนักหน่วงทางทิศตะวันออก
เทพเจ้าที่คุ้มครองเมืองกอดคอร้องไห้
กุ่มขึ้นไปวางไข่มบนยอดเขา
นกกระสาอ่อนตัวอยู่ในพงอ้อ

๓๘. ต้นโพธิ์ช่วงส่วนรากไม่ออกชอนไช
งูเห่า นอนซดแซพอาอยู่กับที่
ควายหลบซ่อนเพื่อเลี่ยงเขาให้แหลม
พญาหงส์บินว่อนหัดกึ่งไม้ทำรัง

๓๙. นกกระजิบปักไข่ได้สำน้ำ
กาคาบผลมะเดื่อเอาไปทิ้งทุกหมู่บ้าน
ชาวบ้านที่เห็นต่างพากันเก็บเอาไว้
อยู่ต่อไปภายหน้าจึงรู้ตัว

๔๐. ลิงแสมตัวน้อยนิตเร้งฝึกกลยุทธ
เมื่อได้พบม้าศึกจึงวิ่งหลบหนี
นกกระยางขาวคอยาวรอดอ้างตน
ว่ารู้จำนวนปลาทั้งสิ้นในผืนน้ำ

๔๑. นกกระยางหากินกลางท้องทุ่ง
สาละวันวันยังค่ำไม่เกรงกลัวสิ่งใด
วางมาด เปล่งสีหน้าท แผลกพิลึก
จับปลาทุกเข้าปราศจากความเมตตา

๔๒. เสือตัวเมียหากินในที่สงบเงียบ
ซ่อนเร้นร่องรอยที่อยู่เพื่อรอคอยศาสนา
จนกระทั่งฟ้าร้องพร้อมกันทั้งสี่ทิศ
จึงได้เดินออกมาจากพงไพร

๔๓. ออย อ้อย มฮา จ้วน ขวาย จ้านอด
แดล คณุม แจจ จอด อทิ ชัง กแต่ย
เบอ เนียะ แอนา ปราช ญา ไว
เตอ๊บ เต็ง ชัง กแต่ย ไน ปันฮา

๔๔. จี แอ ญ ชร็อก นิง ก๊อก ขอ
เช็บ ไท ออย ออร ชระลัญ คเนีย
ทวือ ฮาก โดจ มิตร เจดี ชแน ฮา
แต ทา กำ นิด กิด ดี เตีย

๔๕. แอ ก๊อก นิง คลา นุช ดอย คลุน
มิน เตอ๊น รูป รุน คเนีย เลีย เนีย
แต รูป กาล นา อัถ ชัง ไกร
ช็อบ ชาอน์ ดี เตีย เพีย มิน คาน

๔๖. คเบดี เนียะ เตอ๊ง ปีร เซ็ง กาง กัดด
อุต อาง อาวุด แต เรือล ปราน
กาน รัด เจชตา ปวน ประ มาน
เซ็ง กาง ฮาว ฮาน อ้อด อุปมา

๔๗. แอ ลือว คณุม ชูร เนียะ เตอ๊ง ลาย
ขมัด เจดี ขมัด กาย เตวี คาง นา
ทา ขมัด คาง ก๊อก รือ คาง คลา
เนียะ เมียน ปราช ญา ดับ ทา ตรือว

๔๘. อี มนือ วัง ชุง อาวา แช
เคญ แตก กปาว โดจ จนีอ เตวี
มลือช เฮีย พเดก คลุน โจล เจดี
แอบ ออบ นิด เนวี พญู อาตมา

๔๙. นือ เฮีย ชง เกริยม ชัก เรียง ทเมีย
เนียะ ลเมีย นิง ลปือ ลบอง เจ ชดา
แอ ตรือช ชเนียช จัญ มิน เฮียน ทา
แต นิง อุปมา โดจ จเนือ เนีย

๕๐. อัง แกบ คลุน ตุจ แต เดอ
พติม ลเม็จ ออย ชเมอ นิง ต้าเรีย
อัง แกบ เนวี แต ดอย รุง แดีย
พติม มเต็จ เรียจ แชเย เมียน คุ เฮีย

๕๑. อำปิล อำเปก ตุจ มุย มัญ
มเต็จ เฮีย กิด ปัจญ ปเรียช จันเตเรีย
ชัต จาบ คลุน ตุจ อ้อด คน นเนีย
มเต็จ เฮีย ปุช เปียร จัวล นิง เมอ๊น

๔๓. ขอให้มหาชนทั้งหลายแก้ปริศนา
ที่ข้าพเจ้าถามคำปริศนาอันสำคัญยิ่งนี้
ถ้าท่านผู้ใดมีปัญญาลาดเจสีย
จึงจะรู้เรื่องราวต่างๆที่ได้กล่าวมา

๔๔. ส่วนตัวบ้านและนภกระสาสีขาว
ทุกวันต่างรักใคร่ชอบพอกัน
ทำเหมือนกับเป็นคู่รักคู่เสนาหา
แต่ว่าความคิดนั้นก็คิดต่างกัน

๔๕. สำหรับนภกระยางและเสือนั้น
ยังไม่ได้พบกันเลย
แต่ถ้าได้พบกันเมื่อไรอัศจรรย์ยิ่ง
ทุกชาติศาสนาจะกลัวภัยอย่างแน่นอน

๔๖. เพราะท่านทั้งสองนั้นร้ายกาจยิ่ง
ต่างก็อวดอ้างอาวุธที่ตนมี
(ความแค้น) ผึงลึกในดวงใจเหลือประมาณ
ความร้ายกาจหาว่าหาญเหลือที่จะกล่าว

๔๗. ณ บัดนี้ข้าพเจ้าจะขอถามท่านทั้งหลาย
สมัครใจสมัครกายจะไปทางไหน
ว่าสมัครใจไปอยู่ฝ่ายนภกระสาหรือฝ่ายเสือ
คนที่มีปัญญาเท่านั้นที่หายถูก

๔๘. สำหรับคนที่โง่เขลาเบาปัญญา
เห็นแต่เขาโดดเด่นเพียงแค่นั้น
ก็ยื่นมือทั้งกายมอมทั้งใจ
ฝากชีวิตไว้ตลอดกาล

๔๙. นี่แหละสงครามในยุคใหม่
จะมีชาวสื่อที่นั่นที่นี่เพื่อทดสอบใจ
ในส่วนเรื่องแพชชนะไม่กล้าพูด
แต่จะเปรียบเทียบไปก่อน

๕๐. กบตัวเล็กเตี้ยๆมิใช่หรือ
จะเปรียบเทียบอะไรได้กับช้าง
กบอยู่แต่เพียงกับรูดิน
จะเทียบอะไรได้กับราชสีห์ที่อยู่ในถ้ำ

๕๑. หิงห้อยตัวเล็กนิดเดียว
ทำไมไปคิดสู้กับพระจันทร์
นภกระจับตัวเล็กนิดเดียว
ทำไมนะ จึงอาจหาญชนกับไก่อ้น

๕๒. รี ขอด ก้อก ขับ อับ วัวง ซา
มเด็จพระ ปราต ทนา ฮ้อง โซพิน
ชานอ. ซลอ เลียย กาโล ซเปอิน
พติม มเด็จพระ ขวัน เมียฮ เจีย ระโน

๕๓. โตจ จเนือ เนียะ เฮีย จูญ เนียะ กิด
จำปิง กน็อง เจ็ดดี กม ชง ชัย
ท่าตา แอ คลา ทเลียบ เนวี กน็อง ปเรีย
กัน ดุย เวง ไว บัม ปิน ตุก

๕๔. แอ ลือว คลา เต็ง ต้าเน็ง เจียก
เซีย กู โม ชมก เดียก นิง กือก
วิชัย แอ คลา ตัน ซาย ซร็อก
เต็ง เฮีย เกิด ตุก อือต อุปมา

๕๕. ปก๊วล เลี่ยน แอ จิง เฟลึง แซฮือ ตีก
แซฮือ เต็ม ปุปริก ปเรีย บับ ปตา
ลูล ต้อล รชิล ปเรียฮ ซุรียา
ตีบ คลา เบีย ตรา ลัด เฟลึง ปเรีย

๕๖. โฮ อือฮ มฮา จัน เตีย
เนียะ เฮีย เต็ง เฮีย กูร จำเบีย
จำปิง รวท ทาน คลุน ตี้เตีย
รวิฮ รไว ออย ขับ รา

๕๗. ซัง กแตีย นือ เมียน เมน ปิด เฮีย
เนียะ เฮีย กุม ตูญ เตือล ปราชญา
ริง นือ เนียะ ปราช ลุก อุปมา
ออย เนียะ เจือล คเนีย กิด ออย ยิวล

๕๘. ซาด ซนา ปิร เปอิน บุน รวย ปลาย
ตาม ตอย ต้าเรีย ย ปเรียฮ ทศพล
เนียะ บือน จับ พเตีย กน็อง มน ทน
เกิด โกลา ฮือล ควือล จำเบียก

๕๙. เกิด กาบ ลูจ ปลือน กน็อง นกร
ชง เกรียม วิก วัวร คเมียน ตี พัก
คเมียน ตี อา ซรัย เจีย ฟ่านัก
ปุม นิง ปิง พัก อาตมา เลีย

๖๐. เนียะ เฮีย ลือ เฮีย กูร เฟียว เนีย
ทวือ บือน เจือล คเนีย กุม กันเตีย
เชล เตียน เฟียว เนีย ทวือ ออย
ตีบ เนียะ บาน ซเปีย ปี ตุก เฟีย

๕๒. หรือแม่นกกระสาที่ไร้ศักดิ์วงศ์ตระกูล
ทำไมจึงปรารถนาพญาหงส์
ตะกั่วละลายปนกับทองเหลือง
จะเทียบอะไรได้กับทองคำที่เจียรนัย

๕๓. เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านเอ๋ยได้โปรดคิด
พิจารณาในใจอย่าได้สงสัย
ธรรมดาสื่อยอมอยู่ในปา
ทางยาวปราศเปรียวยังขัดข้องไว้

๕๔. เดียวนี้เลือกรู้ชาวชัดเจน
ว่าวิมลนครใจอยู่กับนกกกระสา
วิสัยของเสียดลาคอย่างกระต่ายบ้าน
รู้แล้วเป็นทุกขไม่รู้จะเปรียบเทียบอย่างไร

๕๕. พิจารณาทางด้านทิศเหนือไฟจะไหม้ป่า
ไฟจะไหม้ดินไฟไหม้ป่าไหม้ภูเขา
จนกระทั่งตะวันจะลับขอบฟ้า
เสียดจึงออกมาดับไฟป่า

๕๖. นี่แน่ มหาชนทั้งหลายเอ๋ย
ท่านเอ๋ยรู้แล้วควรที่จะได้คิด
คิดพิจารณาต่างหากที่อยู่ตัวใครตัวมัน
ให้รีบเร่งทำโดยเร็ว

๕๗. เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่จะเกิดขึ้นแน่นอน
ท่านเอ๋ยอย่าหมดหวังสิ้นหวัง
เรื่องนี้ก็ปราศทุกข์ท่านได้เปรียบเทียบ
ให้ท่านทุกคนคิดให้ได้

๕๘. ศาสนา พ.ศ.๒๔๐๐ตอนปลาย(๒๔๕๐)
ตามด้วยคำทำนายของพุทธทำนาย
ผู้มีบุญได้บังเกิดในแผ่นดิน(จักปฏิสนธิ)
เกิดโกลาหลร่นวายกับหนี้สิน

๕๙. มีการฆ่าฟันปล้นสะดมกันในตัวเมือง
มีสงครามยึดเยื้อไม่อาจจะสงบลงได้
ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นที่พึ่งพิงพำนัก
ที่จะคุ้มหัวให้แก่ตัวเองเลย

๖๐. ท่านเอ๋ยได้ยินแล้วควรอธิษฐานภาวนา
ทำบุญทุกๆ คนอย่าทำเฉยเมย
ศีล ทาน ภาวนา ทำเสียแต่บัดนี้
ท่านจึงจะสบายพ้นจากทุกข์ภัย

๖๑. การ นิธ เนยะ ปราช อาจ ปราย ปรับ
ชม เนยะ พอง ชดบ เอีย รไว
รวีช ขาง เมียก พอล ประแบีย
เดิม แบีย ออย เตอั้น ปเรียช ซออาร์

๖๒. ไฮ ! อือฮ จ้วน พอง เตียัง ลาย
กุม เฟลิด เฟลิน กาย พลึง เมียต ตา
พลึง พลึง กุน กรู กุน อาจารย์
เตียัง กุน แบียตา เตียัง กุน บอง

๖๓. แต พลึง เซิง พลือต กแต่ย ปราด ทนา
พลึง นิธ เฮา มฮา ค้อฮ ปิก ของ
เนยะ นา ทวือ ตาม ดอย กัน ลอง
นิธ ของ นิง บาน จูบ ปราด ทนา

๖๔. แอ ลือว นิง บ้อง อือฮ ชแล
บัน จือบ ตรือง เนีย ปุม จอระจา
ซังแคบ ซัง กแต่ย เนีย ปเรียช ชนา
ซ็อม จือบ การ บแลย แอง ของ

๖๑. เหตุการณ์นี้นักปราชญ์อาจอธิบายได้
ขอให้ท่านผู้ฟังแล้วรับแรง
สร้างคุณงามความดีให้เกิดมรรคผล
เพื่อให้ทันองค์พระศรีอารย์

๖๒. โอ ! มหาชนทั้งหลายเอ๋ย
อย่าเฟลิดเฟลินจนลืมพระคุณแม่
ลืมเลือนทั้งคุณครูบาอาจารย์
ทั้งคุณบิดาและคุณของพี่

๖๓. แต่สิ่งใดขออย่าลืมสิ่งที่ปรารถนา
ถ้าสิ่งสิ่งนี้ถือว่าเป็นความผิดใหญ่หลวง
หากใครปฏิบัติตามครรลองคลองธรรม
จะประสบกับสิ่งที่ปรารถนา

๖๔. บัดนี้ จะขอจบเพียงแค่นี้
จบกันตรงนี้จะไม่พูดอีก
ขอสรุปเรื่องราวในปริศนา
ขอจบแต่เพียงเท่านี้ แล

